

UIT MIJN OUDE DOOS -DEEL 8

door **Simon IPPEL**

Over wat spraken we zoal thuis? Hier heb ik het over de jaren van vóór de oorlog 40-45.

Vooreerst: er was nog geen TV en een radio bezaten wij niet. Alleen mijn oom Jan en tante Julia hadden een radio,¹ dus gingen we bij hen elke dinsdagavond naar de "Bonte Dinsdagavondtrein" luisteren. Ik verstond niet veel van wat ze in het Hollands vertelden, maar gans de familie lachte en het was er zeer gezellig. Mijn vader vertelde mij later toch de klucht.²

De enige informatiebron was toen voor ons het dagblad en wat de klanten vertelden aan mijn vader die als kappersknecht te werk gesteld was.

- * De moord in de duinen op Margriet Cheyns was het gesprek van elke dag. Eerst over de ontdekking: wie kon het gedaan hebben, wat zat daar achter? Kortom iedereen sprak erover en elk had er zijn eigen mening over.
- * De dood van onze geliefde koningin Astrid te Küsnacht, eind juli 1935.
- * Ook de oorlog in Abessinië lag nog vers in het geheugen.
- * De diefstal van het "Lam Gods". Over Goedertiere³ spreekt men nog steeds. In de dagbladen van vandaag is het een steeds terugkerend verhaal. Wat in 1935 plaats vond, komt nog steeds boven water. Men doet nu nog opzoekingen, die tot op heden altijd op een sisser zijn uitgelopen....
- * En natuurlijk de dagelijkse gebeurtenissen in onze stad. Onze "Colle en Manchette" stelde zich kandidaat voor de gemeenteraad en hield een meeting. Iedereen wilde er bij zijn. De Alfons Pieterslaan⁴ stond vol tot aan de overkant van de straat⁵; Zelfs de trams konden slechts met veel belgerinkel door.

Wat zeer veel besproken werd in ons gezin was het turnen⁶. Mijn vader was medestichter van de Oostendse Turnvereniging Noordzee en ook bestuurslid en mijn moeder naaide bijna alle kledjes van de meisjes voor hun optreden in o.a. in de Stedelijke Schouwburg. Onze keurturners (Bundervoet en Defer⁷) deden mee aan een wedstrijd te Verviers. Daar haalden zij uitstekende resultaten, maar de plaatselijke turner was de winnaar. De volgende week ging het Nationaal Kampioenschap door te Oostende en daar zouden ze "revanche" nemen.

Mijn moeder ging met de dames naar een wedstrijd in Esch-sur-Alzette (Luxemburg). Een reis waar ze o.a. de Hertogin van Luxemburg heeft gezien. Juist vóór de oorlog is ze dan met een nationale groep turners naar Praag geweest om het "Sokkolfeest" bij te wonen, samen met enkele Oostendenaars zoals Julien Brussee (Noordzee), Louis Reilzen (KVGGO)⁸, Arthur Defer, Juffrouw Simontje van de Café Blokjes⁹ en nog enkele Oostendenaars.

In de Rogierlaan stond het Sportpaleis. Wanneer het regende was dit ons toevluchtsoord. Daar huisde de "Flandria Boxing Club" o.l.v. Theo Van Haverbeke als trainer. Met één van zijn zonen

¹ Zij woonden in de St. Niklaasstraat (6 ?).

² Deze met een reukje aan natuurlijk niet.

³ De vermoedelijke dief.

⁴ Toen de boulevard du Midi.

⁵ Hoek veldstraat en de boulevard in de café "De Pelican", over de boekhandel van Degrijse.

⁶ De gymnastiek.

⁷ De zoon van Chef Boddaerd "boutje", kon niet mee: hij had zijn pols verstuikt.

⁸ Toen voorzitter van het Kon. Van Nest Genootschap afdeling Turnen.

⁹ Bij "de Block" café waar Noordzee haar bestuursvergaderingen hield. Is nu P.C. handel. Vader De Block was een gewezen jockey.

Marcel ¹⁰ was ik bevriend, dus kon ik er de trainingen en sommige wedstrijden gratis meemaken. Zo ontmoette ik er o.a. Karel Sys, Wimme (komende van Brugge), Serpieters en Allary.

Wanneer er een wedstrijd was, werden door sommige vissers niet al te stichtelijke woorden geroepen, zoals bvb "je moet niet staan dansen, Godver..., je moet erop slaan". Daarom had mijn moeder niet graag dat ik naar die wedstrijden ging.

Met Pasen (1935?) ben ik voor de eerste maal naar het Kursaal geweest¹¹, maar niet voor een concert, wel voor een boksmatch. Roth tegen Sys. De uitslag was match-nul, denk ik.

Remi Van Bellegem was een vriend van mijn vader en inrichter (?) van het Criterium van Oostende. Hoe hij het klaar speelde weet ik niet, maar jaarlijks lokte hij alle grote renners naar Oostende. Hier spreek ik van bekenden zoals Sylveer en Romain Maes (geen familie van elkaar), Karel Aerts, Felicien Vervaecke en vele Franse en Italiaanse renners die in de laatste Tour de France hadden mee gedaan. Ik geloof dat er toen meer dan zestig grote renners mee deden plus enkele kleinere goden.

Voetbal was sinds mijn geboorte taboe in ons huisgezin. Mijn vader is zeer lang officieel afgevaardigde geweest bij 't VG-tje. Maar toen kreeg hij te horen dat je "je vader en moeder moet vermoord hebben om nog naar een match te gaan". Hij is ermee gestopt.

In het zwemmen sprak men toen van de opkomende Fernanda Caroen, zij won regelmatig de 50 meters crawl voor meisjes. Terwijl Ivonne Vandekerckhove (die iets ouder was) in de 100 meter streek haar eerste plaats opeiste. Beiden zijn nog naar de Olympische Spelen geweest te Londen (1948) maar hebben er geen "potten gebroken".

Bij de jongens was Carlo Zonnekeyn (tje) in de 200 meter vrije slag een opkomende kracht. Later heb ik nog veel gebabbeld met hem toen hij redder was in de zwemkom van de thermen.

Over zwemmen gesproken "'t zwemschooltje" ¹² in 't Bosje stond onder toezicht van Berten Lusyne, een van de bekendste turnleraars van O.T.V. Noordzee. Daar kon je een toegangskaart kopen voor de ganse dag, voor een halve dag ¹³ en zelfs een abonnement. Je kon er ook een "slobberbroek" huren en een handdoek. Alles was er primitief, maar aan gezelligheid ontbrak het niet. Men kroop in een afzonderlijke cabine¹⁴ of in 't kiekenkot. Deze laatste was een omkleedruimte voor een dertig tot vijftig jongeren. De meisjes mochten alleen 's morgens binnen en hun cabines waren aan de overkant van het zwembad. Sommige jongens keken door de reetjes van de deuren of ze iets konden zien, maar Berten hield het in 't oog en ze vlogen buiten.

Op een namiddag hebben wij er een aardbeving meegemaakt. Het zwemwater ging aan het trillen en men kon een dof gerommel horen. Niemand wist wat er gaande was. Ik heb het maar vernomen toen het 's anderendaags in de dagbladen stond.

¹⁰ Maurice is een zeer beroemde bassist.

¹¹ Mijn oom Pol was er namelijk "Kaartjes knipper".

¹² Waarom 't zwemschooltje? Berten Lusyne leerde er iedereen, tegen een vergoeding, zwemmen. Ook ik heb daar leren zwemmen.

¹³ 's morgens of 's namiddags

¹⁴ met twee, drie of meer.